

- 2) Tā rezultātā saskaņā ar EKL 226. pantu (tagad — LESD 258. pants) Komisija nosūtīja Nīderlandei oficiālo brīdinājuma vēstuli un argumentētu atzinumu. Tajā Komisija norāda, ka, tāsprāt, Nīderlandes sociālā nodrošinājuma tiesiskais regulējums ir jāpiemēro arī citu Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņiem, kuri strādā uz urbšanas platformām Nīderlandē, un tas, ka Nīderlandes iestādes liedz šīm personām tām pienākošos sociālā nodrošinājuma pabalstus, ir pretrunā Regulas (EEK) Nr. 1408/71 II sadaļai un it īpaši 13. panta 2. punkta a) apakšpunktam un 3. panta 1. punktam un EKL 39.–42. pantam (tagad — LESD 45.–48. pants).
- 3) Nīderlande uz šo brīdi nav vēl noteikusi visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai atceltu valsts tiesisko regulējumu, kurš nosaka, ka atsevišķi sociālā nodrošinājuma pabalsti netiek piešķirti citu Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņiem, kuri tiek nodarbināti uz urbšanas platformām Nīderlandē.
- 4) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisijai ir jāsecina, ka, atsakoties maksāt citu Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņiem, kuri tiek nodarbināti uz urbšanas platformām Nīderlandē, atsevišķus nodarbinātības pabalstus, Nīderlande nav izpildījusi Regulas (EEK) Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 3. panta 1. punktā un LESD 45.–48. pantā paredzētos pienākumus.

(¹) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV 1971, L 149, 2. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 29. martā iesniedza Hof van Beroep te Brussel (Beļģija) — Express Line NV/Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

(Lieta C-148/10)

(2010/C 161/29)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Beroep te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Express Line NV

Atbildētājs: Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai normas, kas ietvertas 1997. gada 15. decembra Direktīvā 97/67/EK (¹) par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 2002/39/EK (²), un, it īpaši, bet ne tikai tās 19. pants, — arī ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti ar Direktīvu 2008/6/EK (³), kurai, vēlākais, līdz 2010. gada 31. decembrim jābūt transponētai valsts tiesībās, — ir jāsaprot un jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstis nav pilnvarotas tādu pakalpojumu sniedzējiem, kas nav universālie pasta pakalpojumi, kā obligātu noteikt ārējo sūdzību izskatīšanu, jo:

i) attiecībā uz piemērojamām sūdzību procedūrām pasta pakalpojumu lietotāju aizsardzībai Direktīvā ir noteikta pilnīga saskaņošana; vai

ii) šis pienākums ar Direktīvu 2002/39/EK ir uzlikts tikai universālo pakalpojumu sniedzējiem un kopš Direktīvas 2008/6/EK ieviešanas — visiem universālo pakalpojumu sniedzējiem, bet saskaņā ar Direktīvas 19. panta 1. punkta otrās daļas formulējumu, neatkarīgas ārpusstiesas strīdu izšķiršanas shēmas izstrādi strīdu izšķiršanai starp citu pasta pakalpojumu sniedzējiem, izņemot universālos pasta pakalpojumus, un gala patērētājiem, dalībvalstis tikai atbalsta, bet nedrīkst noteikt?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir tāda, ka pati Pasta direktīva neliedz dalībvalstīm ārējo sūdzību izskatīšanu, kas universālo pakalpojumu sniedzējiem paredzēta 19. panta 2. punkta pirmajā daļā, obligāti noteikt arī tādu pasta pakalpojumu sniedzējiem, kas nav universālie pasta pakalpojumi, — vai pakalpojumu sniegšanas brīvības principi (EKL 49. un turpmākie panti, pašreiz — LESD 56. un turpmākie panti) ir jāinterpretē tādējādi, ka pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumi, ko dalībvalsts ieviesusi, pamatojoties uz primāriem vispārējo interešu iemesliem patērētāju aizsardzībai, ar kuriem ārējā sūdzību izskatīšana, kas universālo pakalpojumu sniedzējiem paredzēta 19. panta 2. punkta pirmajā daļā, tiek obligāti noteikta arī tādu pasta pakalpojumu sniedzējiem, kas nav universālie pasta pakalpojumi, atbilst LESD pat tad, ja, piemērojot atbilstošo sūdzību izskatīšanu, nav nekādas atšķirības starp patērētāju sūdzībām un

citu gala lietotāju sūdzībām, lai gan ļoti liela daļa šo pakalpojumu (šajā lietā — eksprespakalpojumu un kurjera pakalpojumu) lietotāju ir profesionāli lietotāji?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīva 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV 1998, L 15, 14. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīva 2002/39/EK, ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu turpmāko atvēršanu konkurencei (OV L 176, 21. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Direktīva 2008/6/EK, ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pilnīgu izveidi (OV L 52, 3. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 29. martā iesniedza Tribunal de première instance de Bruxelles (Belģija) — Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)/Beneo Orafti SA

(Lieta C-150/10)

(2010/C 161/30)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Bruxelles

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Atbildētāja: Beneo Orafti SA

Prejudiciālie jautājumi:

1) Vai pārejas posma kvotas, kas piešķirtas cukura ražošanas uzņēmumam, pamatojoties uz Komisijas Regulas Nr. 493/2006 (¹) 9. pantu, ir atbrīvotas no restrukturizācijas pagaidu sistēmas, kura noteikta ar Padomes Regulu Nr. 320/2006 (²) un Komisijas Regulu Nr. 968/2006 (³), ar kuru nosaka piemērošanas pasākumus, ņemot vērā, ka:

- a) šīm kvotām nepiemēro pagaidu restrukturizācijas maksājumu;

b) tām nepiešķir restrukturizācijas atbalstu, un

c) tās nav kvotas Padomes Regulas Nr. 320/2006 nozīmē, kas definētas minētās regulas 2. panta 6. punktā?

2) Pat ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzīga, vai pārejas posma kvotas ir pilnvērtīgas kvotas, kas nav atkarīgas no parastajām pamatkvotām, ņemot vērā, ka:

a) pārejas posma kvotas piešķir, pamatojoties uz Komisijas Regulas Nr. 493/2006 9. pantu un nevis pamatojoties uz Padomes Regulas Nr. 318/2006 (⁴) 7. pantu;

b) pārejas posma kvotu piešķiršanas kritēriji atšķiras no parasto pamatkvotu piešķiršanas kritērijiem un

c) pārejas posma kvotas ir pārejas posma pasākumi ar mērķi vienkāršot pāreju no agrākās cukura tirgus sistēmas uz jauno Kopienas tirgus sistēmu, un tādējādi tās principā ir piemērojamas tikai 2006./2007. tirdzniecības gadā?

3) Ja atbilde uz kādu no diviem iepriekšējiem jautājumiem (vai uz abiem jautājumiem) ir apstiprinoša, — vai cukura ražošanas uzņēmumam, kas ir lūdzis restrukturizācijas atbalstu 2006./2007. tirdzniecības gadam saskaņā ar Padomes Regulas Nr. 320/2006 3. pantu, ir tiesības saņemt pārejas posma kvotu 2006./2007. tirdzniecības gadam saskaņā ar Regulas [...] 493/2006 9. pantu, vai tam šādu tiesību nav?

4) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzīga, — vai piemērotais sods var būt piešķirtā restrukturizācijas atbalsta daļas un pārejas posma kvotas atlīdzināšana?

Kā ir jāaprēķina Komisijas Regulas Nr. 968/[2006] 26. panta 1. punktā paredzētā atlīdzināmā summa un 27. pantā paredzētais sods gadījumā, ja cukura ražošanas uzņēmums ir saņēmis restrukturizācijas atbalstu (par 2006./2007. tirdzniecības gadu) un ir izmantojis savu pārejas posma kvotu (par kuru nav piešķirts restrukturizācijas atbalsts)?

Vai, aprēķinot šo summu un šo sodu, ir jāņem vērā visi vai daļa no šādiem apstākļiem:

a) izmaksas, kas attiecīgajam cukura ražošanas uzņēmumam radušās, demontējot ražošanas iekārtas;

b) zaudējumi, kas attiecīgajam cukura ražošanas uzņēmumam nodarīti, tam atsakoties no parastās pamatkvotas;